

som Saaledes som Situationen nu for Tiden er, og efter den ærede Ministers Erklæring, ser jeg ikke rettere end at, hvis man vil have Noget ud af denne Sag og navnlig vil have Noget ud af den i denne Samling, vil det være nødvendigt, at man enten vedtager Mindretallets Indstilling eller vedtager det subsidære Forslag med den af Ministeren foreslåede Underændring. Jeg tror nu rigtig nok, at 15 Aar er et temmeligt langt Tidrum, men jeg skal for mit Vedkommende ikke have Noget imod at gaa ind derpaa, hvis der beved kan opnås, at der kommer Noget ud af Sagen i denne Samling, og skal der vælges mellem Mindretallets Indstilling og det subsidære Forslag, saa foretrakket jeg det sidste. Det vil imidlertid erindres, at dette er Noget, som jeg kun siger paa egne Begne, idet jeg ikke her har Bemyndigelse til at tale enten paa Flertallets eller Mindretallets Begne, og de principale Indstillinger ere jo ikke tagne tilbage. Jeg foretrakket at lade Privilegierne bestaa i 15 Aar, forsaavidt de ikke forinden maatte bortfalde, stemte for at lade dem bestaa i de nyere end Besidderes Livstid, thi det første vil dog i den fleste Tilfælde rimeligtvis blive et kortere Tidrum. Den ærede Minister gjorde nogle Indvendinger med Hensyn til § 6 i vor Indstilling. Jeg tror nu ikke, at der er nogen stor Fare for, at de omhandlede Uddrag skulde blive gjorte med mindre Noagtighed end ønskeligt var, thi som jeg allerede har nævnt, er det i Reglen en Autoritet, som forfatter den Slags Beskjendtgørelser, og der skal i Reglen følges en Dom efter forinden hvis Afgivelse vedkommende Ret vil have at paase, at alle Formaliteter ere i bedste Ordre. Naar der altsaa er nogen Mangel, visiterer man Afvisning, og det vil vistnok den, der skal affatte Uddraget, søge at undgaa. Imidlertid tror jeg ikke, at der lægges stor Vægt paa denne § 6, saa hvis den ærede Minister sætter Pris paa at faae den ud, vil der vistnok ikke være nogen Vanskelighed der ved, navnlig naar der, som det blev antydet, ydes den, der skal betale disse Beskjendtgørelser, en vis Moderation som vederlag for, at Indrykkelsen sker flere Gange. Den ærede Minister havde derimod ingen Indvending at

gjøre imod vor § 8. Som jeg for tillod mig at nævne, har jeg for mit Vedkommende nogle Betænklichkeiten ved denne Paragraf, idet der maasse kan være Tilfælde, hvor det kan være meget vanskeligt at paapege, hvem der skal betale saadanne Beskjendtgørelser, men ogsaa i saa Henseende kan jo nærmere Overveelse finde Sted.

Ormanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Frøind, Høyer Møller, Maden, C. Hansen, M. Andersen, P. Pedersen (Frederiksborg Amt), Rø Witt, J. Jensen, J. Sorgenien, Gorn. Petersen, S. J. Holm, E. Andersen, Raben, S. Pedersen og Steensrup. De Talere, der ere indledede, ere Folketingsmændene for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Sager) og for Aalborg Amts 5te Valgkreds (W. Holm).

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Forhandlingernes Afslutning vedtagen med 57 Stemmer mod 14.

Man gik derpaa til Afstemning, hvorefter:

1) Underændringsforslag af Udvalget til § 2 i Udvalgets Forslag Nr. 1 i Betænkningen:

§ 4de Linie udgaa Ordene af hvem Redaktionen skal behørges" vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

2) Underændringsforslag af Sammen til § 3 i samme Forslag:

§ 3de Linie indskydes mellem "Ret" og "underskrevet": "saavel som med Hensyn til Antagelsen af Redaktør" vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

3) Underændringsforslag af Mindretallet (Roch, Rimestad og Winter) til § 5 i samme Forslag:

§ 5 affattes saaledes:

Naar det oplyses, at en Stiftstidende savner passende Udbredelse i enkelte Dele af paagjældende Stift, kan Indenrigsministeren efter Andragende fra vedkommende Amtsraad